

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 29932/2023
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Владимир Јовчић, адвокат из ..., против тужених Општине Алексинац и Предшколске установе „Лане“, Алексинац, које заступа Правобранилаштво Општине Алексинац, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 5484/2022 од 10.07.2023. године, у седници одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 5484/2022 од 10.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 109/2020 од 01.04.2021. године, исправљеном решењем истог суда П 109/2020 од 31.01.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезани тужени да тужиоцима солидарно на име стицања без основа за више наплаћене износе за боравак у вртићу за мал. ВВ за период од 01.01.2013. године до 09.07.2015. године исплате месечне износе као у овом ставу изреке, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачно наведеног износа до исплате, и за мал. ГГ за период од 01.10.2013. године до 31.05.2016. године месечне износе као у овом ставу изреке са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачно наведеног износа до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да солидарно тужиоцима накнаде трошкове поступка од 129.956,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 5484/2022 од 10.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужених и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке у делу којим су тужени солидарно обавезани да тужиљи АА на име стицања без основа за више наплаћене износе за боравак деце у вртићу исплате досуђене износе са законском затезном каматом за мал. ВВ за период од априла 2013. године до априла 2015. године и за мал. ГГ за период од октобра 2013. године до маја 2016. године. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке и у ставу другом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиље АА којим је тражила да се обавезу тужени да јој на име стицања без основа за

боравак у вртићу за мал. ВВ исплате месечне износе појединачно наведене као у овом ставу изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца ББ којим је тражио да се обавезу тужени да му на име стицања без основа за мал. ВВ исплате за период од јануара 2013. године до априла 2015. године и за мал. ГГ за период од октобра 2013. године до маја 2016. године, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се обавезу тужени да им солидарно накнаде трошкове парничног поступка, обавезан је тужилац ББ да туженима накнади трошкове парничног поступка од 40.500,00 динара и одбијен захтев тужених за трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 78/18, 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради стицања без основа поднета је 31.05.2016. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара. У поднеску од 02.02.2021. године тужиоци су преиначили тужбу и као вредност предмета спора означили износ од 33.946,06 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија тужилаца није дозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Без обзира што је првостепена одлука у делу преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, која регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић